

ÄVENTYRSVANDRING 2017

Vandring 2/2017: 1 februari. Mingel i stallet. 21 deltagare. 8 km.

Vi åkte den korta biten från Höllviken till Storvägen i Ljunghusen med buss 100. Därefter gick vi på Skåneleden nästan hela tiden till Skanörs centrum.

Först gick vi på banvallen, som är resterna efter den nedlagda järnvägen mellan Vellinge och Falsäterbo. Den är nu en utmärkt vandrings- och cykelled. Ja, man kan till och med rida där på en särskild sträng av den i övrigt hårdgjorda vägen. Så såg vi en orange skåneledspil som pekade åt höger och norrut.

Stigen ledde genom ett sankt björkskogsområde nästan ända ner till Öresundsstranden. Ett staket avgränsade här naturvårdsområdet. Det fick vi ta oss över, några klättrade på en stege, andra klev över på ett ställe där staketet var lite lägre.

Längs stranden till Hölls fiskehamn såg vi tydliga spår efter högvattenståndet den 4 januari. Det låg en ås av tång likt en girland hela vägen. Den markerade hur långt vågorna nått. Det fanns även andra minnen från den 154 centimeter förhöjda vattennivån t ex i form av en ilandfluten brygga.

ÄVENTYRSVANDRING 2017

Vandring 2/2017: 1 februari. Mingel i stallet. 21 deltagare. 8 km.

Enligt SMHI är det tre faktorer som låg bakom den extremt höga vattennivån:

Det hade länge blåst västlig vind och en kuling hade gjort att det blivit mycket vatten i Östersjön, som kan liknas vid ett badkar. Skapas en våg i badkaret slår den från kant till kant. I det här fallet från norra delen till södra delen av Östersjön. Ett lågtryck i söder och ett högtryck i norr höjde vattennivån ytterligare.

Egendomligt nog finns samma siffra, 154 centimeter för Skanör, fast med minustecken. Den låga nivån uppmättes i december 1999. År 1872 beräknar man att havsnivån var ytterligare ca 100 centimeter högre. Då var det en stormflod som drabbade Skåne, Danmark och Tyskland, Backafloden. Särskilt utsatt i Skåne blev Abbekås av floden på ca 3,6 meter som svepte med sig över 30 hus. Båtar spolades upp på land i Svaneke på Bornholm och i Trelleborg slogs stora fartyg sönder. Skanör och Falsterbo låg kringflutna på varsin ö. Sådana stormfloder kan drabba oss igen – närsomhelst.

Vindskyddet som en gång byggdes av Friluftsförbundet stod ganska länge på en naturskön plats nära stranden. Det byggdes ett staket runt om så inte kor och får skulle ta det i besittning. Det brann ner och kommunen tog över uppbyggandet. Det nya vindskyddet fick inte stå orört så länge. En dag hade det brunnit på nytt i ena hörnet. Förra gången vi kom dit med gruppen var det rivet. Nu när vi återsåg det fanns ett nytt golv. Är det lönt att bygga upp det igen? Eller ska man ge efter för förstörande krafter?

Vi gick förbi "golvet" med grillplats och staket och tog oss upp på banvallen igen och rättade oss efter de orange pilarna. Där såg vi en man med kikare som gick och tittade in i alarna längs diket. Då blev också vi varse det flaxande och högljudda livet därinne. Vi frågade den fågelskådande mannen som upplyste oss om fåglarnas namn. "Det är grönsiskor", sa han. "De lever av alkottarnas frön. De häckar i Sverige, vissa flyttar vintertid till södra Europa medan andra övervintrar här." Dessa hade nog övervintrat i trakten.

Grönsiska, Foto: Slawek Staszczuk.

ÄVENTYRSVANDRING 2017

Vandring 2/2017: 1 februari. Mingel i stallet. 21 deltagare. 8 km.

Vi fortsatte på banvallen men gick inte över stättan för fortsatt vandring på Skåneleden ner till Hölls fiskehoddor. Vid rekognoseringen kom jag till ett ganska brett dike med endast enstaka grästuvor att balansera på, vilket jag misslyckades med och plumsade i. Jag ville inte utsätta gruppen för samma öde. Vi gick alltså vidare på banvallen tills vi kom till en ny stätta. Då klev vi över den in på en torr äng.

I fjärran såg vi en stallbyggnad. Ingen visste då att den var vårt första mål på färden. Jo, några visste. Jag själv förstås och stallägaren Erica och vandrarkompisen Ulla. De hade tillsammans valt platsen för att fira sitt gemensamma vandringsjubileum, 100 resp 50 gånger.

Framme vid stallet mötte oss Lennart och Ingvar, deras respektive, med varm korv, öl och mandelbiskvier. Vilken överraskning, också för mig, och vilken fest!

ÄVENTYRSVANDRING 2017

Vandring 2/2017: 1 februari. Mingel i stallet. 21 deltagare. 8 km.

Erica berättade om sina islandshästar sedan 15 år. Den första hade hon träffat på när hon var på ridsemester på Island. Hon blev så förtjust i hästen att hon tog den med sig hem. Inte det lättaste kanske, men för Erica är allting möjligt.

Den andra hästen köpte hon från Danmark. Hästar ska inte vara ensamma, så nu finns det en brun och en svart på ängen. Det är utfodring tre gånger om dagen och ridning på än den ena, än den andra hästen.

Maken hjälper till - med utfodringen. Hästarna går alltid ute men har tillgång till var sitt bås i stallet. De behöver inga "kläder" för de har redan naturliga skinnfällor överallt på kroppen. På sommaren är det lite tunnare kläder och på vintern tjockare.

ÄVENTYRSVANDRING 2017

Vandring 2/2017: 1 februari. Mingel i stallet. 21 deltagare. 8 km.

Vi sade adjö till teamet i stallet och gick längs en pilevall upp till Storevångsvägen. Pileträden, som har senapsgula grenar var nyligen hamlade, annars hade vi fått en unikt fin bild av dem. En annan gång kanske...

Längs Storevångsvägen gick vi vidare och korsade Västra Halörsvägen och gick genom häst Hagarna och stängsel ut på ängarna. Nya stängsel dök upp och vi kröp genom dem med olika tekniker. Till slut kom vi ut på Skåneleden igen, den som vi egentligen tänkt gå på hela tiden.

Mullvadarna hade, liksom vi sett i området tidigare, grävt sina gångar under gräsmattorna och puttat upp jordhögar i mängd. Min spontana replik: "Hur hittar dom där nere?" Blinda är de dessutom! Men hur som helst, våren är på väg, här gäcker den oss med sina gula blommor.

ÄVENTYRSVANDRING 2017

Vandring 2/2017: 1 februari. Mingel i stallet. 21 deltagare. 8 km.

Vi gick över Bredebäcken och in på Knävångsgatan in i bostadsområdet i Skanör som heter Lagmanshejdan. Vidare på Slottsgatan, förbi kyrkan och slottsruinen. Så kom vi till Borgmästarstigen som tog oss nästan ända ut till sjömärket. Här såg vi åter lämningar från översvämningen den 4 januari, tång av olika slag som fastnat högt uppe på stängseltrådarna. Då stod vattnet högt här och stigen var oframkomlig.

Snart var vi ute hos de välbekanta badhytterna. Jag måste berätta om det stora vandringsäventyret Eurorando den 11 september 2016. Då fick jag ansvaret för 93 fransmän i stället för 50 som var planerat. När vi kom till den enda toaletten härute trodde man att badhytterna var toaletter och att det väl inte var så stort problem med var alla skulle kissa. Men det var ett stort problem! Allting tog så mycket tid! Vi hann naturligtvis inte gå mer än halva den planerade vandringen. Det hade flera andra orsaker också. Men med strålande vackert väder och den franska bussen laddad med diverse drycker blev det bra ändå.

Så återstod endast vägen till Skanörs centrum där bussen tillfälligt ändrat hållplats.